

НЕОПІОЇДНІ (НЕНАРКОТИЧНІ) АНАЛЬГЕТИКИ

Неопіоїдні (ненаркотичні) анальгетики – це препарати, які усувають біль при запальних процесах і дають жарознижувальний та протизапальний ефект. Оскільки вони зазвичай знімають не тільки біль, але і знижують температуру тіла, їх часто називають анальгетиками-антипіретиками.

За хімічною будовою анальгетики-антипіретики поділяються на такі групи:

- ☐ Похідні піразолону (анальгін, бутадіон, клофезон);
- ☐ Похідні пара-амінофенолу (парацетамол).

Класифікація неопіоїдних анальгетиків

З центральним компонентом дії		Анальгетики-антипіретики (периферичної дії)		
Неопіоїдні	Анальгетики-антипіретики	Монопрепарати	Комбіновані	Спазмоаналгетики
Нефопам (Оксадол)	Парацетамол (Панадол) Кеторолак (Кетальгін, Кетанов) Амیزон	Метамізол натрію (Анальгін)	Аскофен Цитрамон Цитропак Седалгін Пенталгін Темпалгін Новалгін Кофальгін	Баралгетас Новіган Андипал Спазмoverалгін НЕО Спазмалгон

Механізм дії: блокують ЦОГ, що приводить до пригнічення синтезу ПГ в осередку запалення і ЦНС та зменшення сенсibilізації ноцицепторів до дії анальгогенів. Зменшують механічне стискання рецепторів закінчень, порушують проведення больової імпульсації аферентним шляхом, зменшують пірогенний вплив ПГ на центр терморегуляції, збільшують тепловіддачу за рахунок розширення судин шкіри та потовиділення.

Фармакодинаміка

Ненаркотичні анальгетики виявляють такі ефекти:

- Анальгезуючий (усі ННА);
- Жарознижувальний (усі, крім нефопаму та спазмовералгіну НЕО);
- Протизапальний (усі, крім нефопаму, парацетамолу, спазмовералгіну НЕО);
- Седативний (седалгін, пенталгін, темпалгін, спазмовералгін НЕО);
- Спазмолітичний (циклопар, реналган, баралгін, новіган, андипал, спазмовералгіну НЕО, кеторолак);
- Протиалергійний, помірний бронхолітичний (антикатарал Едиген, грипоцид).

За інтенсивністю жарознижувального ефекту препарати можна розмістити у такий ряд: індометацин > анальгін = амідопірин > парацетамол = аспірин. Для підсилення жарознижувальної дії препарати можна комбінувати з дипразином (піпольфеном), димедролом, дроперидолом тощо.

Застосування препаратів цієї групи як анальгетиків проводиться при головному, зубному болю, радикулітах, невритах, невралгіях, міозитах, міалгіях, артритях, артралгіях. Вони також показані при болю, що пов'язаний з органами малого тазу, наприклад, при дисменореї.

Неопіодні анальгетики можуть бути застосовані при слабкому болю, що локалізується в будь-яких структурах, у тому числі органах грудної і черевної порожнини.

Метамізол натрію (Анальгін)

Форма випуску: порошок, таблетки по 0,5, амп. по 1 і 2 мл. 25% і 50% розчину.

Входить до складу комбінованих таблеток “Темпалгін”, “Баралгін”, “Пенталгін”. Найбільш суттєва побічна дія препарату – це здатність викликати гранулоцитопенію. Тому при його тривалому застосуванні необхідно регулярно робити аналіз крові.

Парацетамол

Форма випуску: табл. 0,2 , 0,25, 0,325, 500 мг, сироп 24 мг/мл, суп. ректальні 50, 80, 100, 150, 170, 250, 300, 330 мг, каплетки в/о 500 мг, капсули 325 мг.

Застосування: больовий синдром слабкої й середньої інтенсивності різного генезу (зубний і головний біль, мігрень, невралгія, міальгія, ревматичний біль, дисменорея, біль після травм, медичних або стоматологічних процедур, при опіках, біль при прорізуванні зубів, біль у горлі тощо); синдром гіпертермії при застудних, інфекційно-запальних захворюваннях і грипі, реакціях на імунізацію й вакцинацію.

Парацетамол входить до складу комбінованих таблеток “Колдрекс”, “Солпадеїн”, “Панадол” та ін.

Широко використовується як анальгезуючий та жарознижувальний засіб. Можна застосовувати ректально в свічках. Максимальний ефект при призначенні препарату всередину розвивається через 2 години, триває близько 4 годин.

При тривалому застосуванні у великих дозах парацетамол може ушкоджувати печінку і нирки, сприяє метгемоглобіноутворенню.

Колдрекс

Комбінований препарат, до складу якого входять високоочищений парацетамол, кофеїн, терпінгідрат, фенілефріна гідрохлорид, аскорбінова кислота.

Препарат діє як протизапальний, жарознижувальний та знеболюючий засіб; нормалізує носове дихання. Поповнює нестачу вітаміну С в організмі.

Застосування: при грипі, застудних захворюваннях.

Протипоказання та ускладнення: підвищена чутливість до будь-якого із компонентів препарату, вік до 6 років, тяжкі порушення функцій печінки або нирок.

Колдрекс хотрем лимонний

Колдрекс хотрем чорносмородиновий

Комбінований препарат, до складу якого входять високоочищений парацетамол, фенілефріна гідрохлорид, аскорбінова кислота.

Препарат має протизапальний, анальгезуючий та жарознижувальний ефект.

Фенілефрін нормалізує носове дихання, аскорбінова кислота поповнює нестачу вітаміну С. Порошки мають запах лимона або смородини, приємні на смак та безпечні для шлунка.

Застосування, протипоказання та ускладнення: див. Колдрекс.

Колдрекс найт

Комбінований препарат, до складу якого входять високоочищений парацетамол, прометазин гідрохлорид, декстрометорфан гідробромід.

Препарат має протизапальний, антигістамінний, відхаркуючий, анальгезуючий та жарознижувальний ефект.

Прометазин – антигістамін з антихолінергічною активністю.

Декстрометорфан гідробромід має протикашльові властивості.

Застосування: для полегшення симптомів застуди, грипу, лихоманки, головного болю, болю в горлі, нежиті та кашлю в нічний час.

Полегшення вказаних симптомів сприяє нормалізації сну.

Протипоказання та ускладнення: див Колдрекс

Панадол екстра – таблетки, які містять парацетамол і кофеїн.

Панадол екстра солюбл – шипучі таблетки, які вміщують парацетамол, кофеїн, натрію гідрокарбонат і лимонну кислоту.

Парацетамол входить в склад комбінованих препаратів

Цитропак і Цитрамон, які застосовуються при головному болю, простудних захворюваннях.

Цитрамон

Форма випуску: табл.

Ацетилсаліцилова кислота + парацетамол + кофеїн + лимонна кислота

Застосування: слабо або помірно виражений больовий синдром, у тому числі головний і зубний біль, мігрень, невралгія, артралгія, ревматичні захворювання, первинна дисменорея; захворювання які супроводжуються лихоманкою різної етіології, у тому числі грип, гострі респіраторні вірусні інфекції.

Седалгін-Нео,

Брустан (парацетамол+ібупрофен),

Ланазетик (парацетамол+мефенамова кислота),

Паноксен (парацетамол+диклофенак натрію).

Кеторолак (Кетанов, Долак, Кеторол, Торадол)

За анальгезуючою дією переважає ефект кислоти ацетилсаліцилової, індометацину і прирівнюється до опіоїдних анальгетиків. Має помірні протизапальний, жарознижувальний та антиагрегантний ефекти. Проявляє високу ефективність при болю в післяопераційному періоді, в онкологічній практиці, під час пологів, при травмах, коліках. Препарат вводять в м'язи по 30 мл одноразово або через 4-6 год. Не показаний для лікування хронічного больового синдрому.

Протипоказання. Загострення виразки шлунку, бронхоспастичні стани, важка ниркова недостатність, вагітність і період лактації.

В останні роки широкого застосування отримали ряд препаратів, які володіють анальгетичною і жарознижуючою дією з одночасно вираженою протизапальною активністю. Оскільки протизапальна властивість являється у цих препаратів переважаючою, яка наближається по силі дії до такої у стероїдних гормональних сполук, але разом з тим вони не мають стероїдної будови, їх стали називати «**нестероїдні протизапальні засоби**» НПЗЗ. До препаратів цієї групи належать:

- ☐ Похідні саліцилової кислоти (кислота ацетилсаліцилова – аспірин, натрію саліцилат);
- ☐ Похідні індолоцтової кислоти (індометацин)
- ☐ Похідні алканових кислот (диклофенак натрію, ібупрофен, напроксен)

Нестероїдні протизапальні засоби (НПЗЗ) – це ліки, які характеризуються протизапальною, анальгезуючою та жарознижувальною дією.

Класифікація та препарати

Похідні саліцилової кислоти	Похідні фенілпропіонової та фенілоцтової кислоти	Оксимати та фенамати	Похідні піразолону та індолоцтової кислоти	Коксиби	Комбіновані та інші* препарати
Ацетилсаліцилова кислота (АСК) Ацетилсаліцилат лізину	Кетопрофен Диклофенак натрію Тіапрофенова кислота	Мелоксикам Піроксикам Ніфлумова кислота	Фенілбутазон Клофезон Індометацин Етодолак	Целекоксиб Рофекоксиб	Реопірин Німесулід* Копацил Фортралгін С Набуметон*

	Ібупрофен	Мефенамова кислота Лорноксикам Теноксикам			Диклокаїн Артротек Новіган Сиган
--	-----------	--	--	--	---

Механізм дії

Пригнічуючи активність циклооксигенази (ЦОГ–2 мелоксикам, целекоксиб, рофекоксиб, німесулід, етодолак), (ЦОГ–1 + ЦОГ–2), порушують синтез простагландинів (ПГ), тромбосану, знижують вивільнення медіаторів запалення, гіалуронідази, лізосомальних гідролаз. Знижують енергобезпечення у вогнищі запалення, пригнічують підкоркові больові центри, зменшують пірогенний вплив ПГ, підвищують тепловіддачу.

НПЗЗ за механізмом дії поділяються на:

- селективні інгібітори ЦОГ-1 (ацетилсаліцилова кислота в малих дозах);
- неселективні інгібітори ЦОГ-1 і ЦОГ-2 (ацетилсаліцилова кислота, диклофенак натрію, індометацин, фенілбутазон та інші);
- селективні інгібітори ЦОГ-2 (мелоксикам, лорноксикам, німесулід, етодолак, набуметон);
- високоселективні інгібітори ЦОГ-2 (целекоксиб, рофекоксиб).

Фармакодинаміка

- *протизапальний, анальгезуючий та жарознижувальний* (всі препарати);
- *антиагрегантний* (АСК, ацетилсаліцилат лізину, кетопрофен, диклофенак натрію, тіапрофенова кислота, індометацин, артротек, ніфлумова кислота, німесулід, мелоксикам, піроксикам та ін.).

Протизапальний, тобто НПЗЗ пригнічують будь-який запальний процес незалежно від його етіології та локалізації. Саліцилати, фенілбутазон пригнічують переважно ексудативну фазу запалення, а індометацин, піроксикам – як ексудативну, так і проліферативну фази. НПЗЗ можуть виявляти альтернативну дію, підвищуючи стабільність колагену. **Анальгезуючий** ефект проявляється зменшенням больового синдрому на фоні запалення. **Жарознижувальний** ефект розвивається виключно на фоні гіпертермії.

За ступенем фармакологічної активності НПЗЗ можна розмістити наступним чином:

- **протизапальна**: диклофенак > піроксикам ≥ індометацин > мелоксикам > кетопрофен > фенілбутазон = ібупрофен > ніфлумова кислота > мефенамова кислота > лізину ацетилсаліцилат > АСК;
- **анальгетична**: диклофенак > індометацин > піроксикам > ібупрофен > ніфлумова кислота > лізину ацетилсаліцилат > мефенамова кислота > АСК > кетопрофен > фенілбутазон;
- **жарознижувальна**: лізину ацетилсаліцилат > АСК > мефенамова кислота > диклофенак > піроксикам > індометацин > ібупрофен > фенілбутазон.

Інші ефекти:

- **антиагрегантна дія**: лізину ацетилсаліцилат > АСК > кетопрофен > ібупрофен = індометацин > фенілбутазон > диклофенак > піроксикам;
- **фрігопротекторна дія** (зменшення пошкоджувальної дії низьких температур при відмороженнях): АСК, мефенамова кислота;
- **ульцерогенна дія**: АСК ≥ індометацин > фенілбутазон > піроксикам > диклофенак > ібупрофен.

Показання до застосування

Захворювання сполучної тканини. Міальгії, радикуліт, бурсит, головний біль. Гіпертермія; ГРВЗ. Біль у випадку травматичних ушкоджень; артрити; подагра. Гломерулонефрит, нефротичний синдром; тромбофлебіт. Гіперкоагуляційний синдром, профілактика тромбозів; післяопераційний та гострий больовий синдроми; невралгії.

НПЗЗ не бажано поєднувати з іншими протизапальними препаратами (посилюється ульцерогенна дія), антикоагулянтами (підвищується ризик кровотеч), гіпоглікемічними (підвищується ризик розвитку гіпоглікемії), сечогінними та антигіпертензивними препаратами. НПЗЗ також знижують фармакологічну дію багатьох гіпотензивних препаратів (наприклад інгібіторів АПФ), підвищують дію антикоагулянтів непрямой дії, похідних сульфонілсечовини та інсуліну. На фоні атропіноподібних засобів, які зменшують потовиділення, жарознижувальний ефект НПЗЗ послаблюється, особливо у дітей.

При лікуванні НПЗЗ необхідно обмежити вживання солі для уникнення затримки рідини в організмі та зменшення набряків. НПЗЗ з обережністю призначають пацієнтам літнього віку, хворим на артеріальну гіпертензію, бронхіальну астму, паркінсонізм, епілепсію, після серйозних хірургічних втручань, жінкам, які приймають оральні контрацептиви.

Кислота ацетилсаліцилова

Форма випуску: порошок, табл. по 0,25, 0,325 та 0,5 г (для дорослих) і 0,1 (для дітей).

Необернено блокує циклооксигеназу. Як жарознижувальний та анальгезуючий засіб застосовується по 0,25 г, 0,5 г на прийом, як протизапальний – по 3-4 г на добу (при артритих, міокардиті, подагрі, плевриті, бронхіті тощо). У добовій дозі 80-100 мг аспірин гальмує адгезію та агрегацію тромбоцитів, у зв'язку з чим широко використовується для профілактики тромбоутворення (при ішемічній хворобі серця, тромбофлебитах та ін.).

Входить до складу багатьох комбінованих препаратів: “Цитрамон”, Аскофен, Цитропак, “Седалгін”, “Алька-Зельтцер”, Алька-прим, “Аспірин з вітаміном С УПСА” та інші.

Аспірин кардіо

Терапін

Кардіомагніл

Аспетер

Асацил

Ці таблетки проковтують не розжовуючи, запиваючи великою кількістю води, 1 раз на день.

При застосуванні аспірину у великих дозах він може спричинювати виникнення гастриту, утворення множинних мікроерозій слизової шлунка з наступним розвитком масивних шлункових кровотеч. Для профілактики рекомендується призначати препарат після їжі, у подрібненому або розчиненому вигляді і запивати його достатньою кількістю лужної рідини (молока, розчину натрію гідрокарбонату та ін.).

У наш час практично відмовилися від застосування аспірину для зниження температури тіла у дітей і підлітків при таких захворюваннях, як грип і вітряна оспа. Це зумовлено небезпекою виникнення синдрому Рея, який проявляється блюванням, втратою свідомості, комою, яка у 20 – 40% випадків закінчується смертю. У вказаних випадках як жарознижувальний агент використовується парацетамол. Він не викликає такого ускладнення.

При перевищенні дози аспірину можуть розвиватися явища гострої і хронічної інтоксикації.

Фенілбутазон (Бутадіон)

Форма випуску: табл. по 0,15 г

Протизапальний агент використовується в добовій дозі 0,45 – 0,6.

Бутадіонова мазь проявляє лікувальну дію при флебітах і тромбофлебітах поверхневих вен.

Широке застосування бутадіону обмежується значною кількістю побічних ефектів. Це, перш за все, стоматити, нудота, блювання, пронос, поява виразок слизової оболонки шлунка і кишечника з розвитком кровотеч. Можливі набряки, лейкопенія, апластична анемія, неврити, ураження печінки, нирок тощо.

Реопірин (Пірабутол) - комплексний засіб, до складу якого входять бутадіон, амідопірин. Має більш м'яку дію, ніж бутадіон, краще переноситься організмом людини. Виявляє синергічну жарознижуючу, протизапальну, анельгезуючу дії.

Клофезон - комбінований засіб: клофесамід + бутадіон. Помірно виводить сечову кислоту.

Ібупрофен (Бруфен, Нурофен, Імет) похідний фенілпропіонової кислоти. За своїми фармакологічними властивостями та механізмом дії подібний до кислоти ацетилсаліцилової, але більш активний. Володіє помірною жарознижуючою дією. За своїми протизапальними властивостями є одним з найсильніших препаратів цієї групи.

Застосування: ревматоїдний артрит, інфекційні артрити, ревматизм, остеоартрити, міозити, бурсити, місцеві тромбофлебіти.

Вольтарен (Ортофен, Диклофенак-натрій, Алмірал, Олфен)

Форма випуску: табл. по 0,025; амп. 2,5% - 3 мл. внутрішньом'язево

Застосовують по 1 – 2 табл. 2 – 3 рази на день після їжі. За своїми фармакологічними властивостями та механізмом дії подібний до кислоти ацетилсаліцилової. Є одним з найсильніших препаратів цієї групи за своїми протизапальними та знеболюючими властивостями. Застосування, протипоказання та ускладнення: дивись ібупрофен.

Індометацин (Метиндол)

Форма випуску: табл. (драже) і капс. по 0,025 г; 10% мазь у тубиках по 40 г

Похідний індолоцтової кислоти. Являється одним з найбільш активних НПЗЗ, володіє вираженою анальгетичною активністю. Особливо ефективний для хворих з ревматоїдними артритидами, при лікуванні подагри. Швидко виводиться нирками. У зв'язку з чим дія його менш тривала, ніж бутадіону.

Входить в склад «Індовазін»гель.

Напроксен

Форма випуску: табл. по 0,25 г

Має виражену протизапальну, анальгезуючу, жарознижувальну дію зумовлену інгібуванням ЦОГ і блокадою синтезу простагландинів. Запобігає агрегації тромбоцитів. У порівнянні з ортофеном володіє меншою протизапальною, але більш вираженою анальгетичною активністю. Виявляє більш тривалу дію, ніж інші НПЗЗ, тому застосовують 2 рази на добу.

Повний терапевтичний ефект розвивається через 10 годин.

Застосування: ревматизм, ревматоїдний артрит, остеоартрит, подагра, больовий синдром різного генезу, посттравматичний та післяопераційний біль, головний, зубний біль.

Приймають 2 – 4 таблетки на добу під час їжі.

Кетопрофен (Фастум) – потужний анальгезуючий, протизапальний та жарознижувальний агент. Використовується при артрозах і артритих, анкілозуючому спондиліті, болю різного генезу (після операцій, при травмах), при болючих менструаціях тощо). Призначають кетопрофен всередину, внутрішньом'язово, у свічках, у вигляді мазі.

Кислота мефенамова

Форма випуску: табл. по 0,25 та 0,5

Виявляє анальгетичну, жарознижуючу і протизапальну дію. Як протизапальний засіб переважає по активності саліцилати, по анальгетичній дії рівна бутадіону і переважає саліцилати, а по жарознижуючій дії рівна цим засобам.

В останній час встановлено, що ЦОГ існує у вигляді 2 ізоформ – ЦОГ-1 і ЦОГ-2. Протизапальна дія зумовлена як правило, їх інгібуючим впливом на ЦОГ-2, а основний побічний ефект (ульцерогенний) – на ЦОГ-1. Створюючи препарати, які вибірково будуть інгібувати ЦОГ-2, можна отримати засоби, які володіють протизапальною дією при відсутності ульцерогенного ефекту.

Мелоксикам (Моваліс)

Форма випуску: табл. 0,0075 і 0,015, суп.рект. по 0,015.

Належить до групи оксикамів, володіє вираженою протизапальною і анальгетичною активністю. Показання: ревматоїдний артрит, артрози, хвороба Бехтерева.

Лорноксикам (Ксефокам) – володіє вираженою протизапальною і особливо анальгетичною активністю, по дії при післяопераційних і травматичних болях не поступається морфіну і значно перевершує трамадол.

Німесулід (Німід, Найз, Німегесик, Німесил) – селективний інгібітор ЦОГ2, який має жарознижуючий, анальгетичний, протизапальний ефект. Володіє здатністю пригнічувати утворення вільних радикалів (без впливу на гемостаз та фагоцитоз) та вивільнення мієлопероксидаз.

Останніми роками створені препарати з більшою вибірковою дією, ніж мелоксикам. Так, препарат целекоксиб у сотні разів більш активно блокує ЦОГ-2, ніж ЦОГ-1. Аналогічний препарат – рофекоксиб (віокс) – вибірково блокує ЦОГ-2.

Целекоксиб (Целебрекс)

Форма випуску: капсули 100, 200 мг

Застосування: ревматоїдний артрит, остеоартрит, анкілозуючий спонділіт, суглобний синдром у випадку загострення подагри, псоріатичний артрит (симптоматичне лікування); гострий біль, первинна дисменорея, як додатковий захід із метою зменшення кількості й величини аденоматозних колоректальних поліпів, які можуть спричинити розвиток колоректального раку у хворих на родинний аденоматозний поліпоз.

Комбіновані

Андипал – таблетки, які вміщують анальгін, папаверину г/хл і фенобарбітал. Спазмолітичний, судинорозширюючий і анальгетичний засіб.

Застосування: дорослим та дітям віком від 12 років застосовувати внутрішньо по 1-2 таблетки 2-3 рази на добу. Максимальна добова доза становить 6 таблеток.

Курс лікування залежить від характеру і перебігу захворювання, досягнутого ефекту, характеру комплексної фармакотерапії, що застосовується, але тривалість лікування не має перевищувати 3 дні.

Темпалгін – таблетки, які вміщують анальгін і темпідин, який володіє помірною транквілізуючою дією, застосовують при головному болю, зубному болю, люмбаго, радикуліті тощо.

Таблетки застосовувати перорально, запиваючи водою, краще після прийому їжі.

Курс лікування не повинен становити більше 3-х днів. Його застосування триваліший період часу або в вищих дозах, можливо лише після консультації з лікарем.

Доза залежить від сили болю та від індивідуальної чутливості до препарату.

Дорослі.

Звичайна доза – по 1 таблетці 1-2 рази на добу, залежно від тяжкості клінічних симптомів. Максимальна разова доза не повинна перевищувати 1 таблетку. Максимальна добова доза – 2 таблетки.

Пенталгін – таблетки, які вміщують анальгін і парацетамол, кодеїн, фенобарбітал, кофеїн. Застосовують по 1табл. 3-4 рази на день.

Седальгін – Нео – табл., які вміщують анальгін, парацетамол, кофеїн, кодеїн, фенобарбітал.

Найбільш суттєва побічна дія препарату – це здатність викликати гранулоцитопенію. Тому при його тривалому застосуванні необхідно регулярно робити аналіз крові.

Застосування:

Застосовувати внутрішньо під час їди, запиваючи водою. Рекомендовані добові дози для дорослих і дітей віком від 12 років – по 1 таблетці 3-4 рази на добу.

Максимальна разова доза – 2 таблетки, максимальна добова доза – 6 таблеток.

Максимальна тривалість курсу лікування – 3 дні.

Баралгетас (Максіган, Спазмалгон) набув широкого застосування як анальгезуючий засіб при нирковій, печінковій і кишковій коліці, а також при спазмах коронарних судин і судин мозку.

Застосування:

Дорослі та діти старше 15 років. Застосовують внутрішньо після їди, запиваючи водою.

Для дорослих і дітей старше 15 років призначають по 1 таблетці 1-2 рази на добу.

Максимальна добова доза – 2 таблетки.

Тривалість застосування – не більше 3 днів.

Солпадеїн

Комбінований препарат, до складу якого входять високоочищений парацетамол, кодеїну фосфат, кофеїн, ряд стабілізуючих речовин.

Має виражену швидку знеболюючу дію. Не шкідливий для слизової оболонки шлунка. В період лікування препаратом відсутні зміни у складі крові.

Солпадеїн капсули – безрецептурні анальгетики.

Згідно з листом Комітету по контролю наркотиків (всх. № 27 / 91 від 13.03. 1996 р.) і положенням ВОЗ Солпадеїн капсули не належать до наркотичних засобів.

Застосування: больовий синдром значної інтенсивності, мігрень, головний та зубний біль, невралгія, лихоманка при застудних захворюваннях, грип, ревматизм, альгодисменорея.

Кожна упаковка препарату має детальну інструкцію до вживання.

Дорослі: по 1-2 капсули кожні 4-6 годин у разі необхідності, але не частіше ніж через 4 години. Приймати не більше 8 капсул на добу. Не приймати довше 3 діб без консультації з лікарем. Необхідно приймати мінімальну кількість препарату, що дозволяє досягати необхідної ефективності.

Протипоказання та ускладнення: підвищена чутливість до будь-якого із компонентів препарату, вік до 7 років, тяжкі порушення функції печінки або нирок.

Цитронак і Цитрамон, які застосовуються при головному болю, простудних захворюваннях.

Цитрамон

Форма випуску: табл.

Ацетилсаліцилова кислота + парацетамол + кофеїн + лимонна кислота

Застосування: слабо або помірно виражений больовий синдром, у тому числі головний і зубний біль, мігрень, невралгія, артралгія, ревматичні захворювання, первинна дисменорея; захворювання які супроводжуються лихоманкою різної етіології, у тому числі грип, гострі респіраторні вірусні інфекції.

Лікарський засіб призначають дорослим по 1 таблетці 2–3 рази на добу після прийому їжі. Максимальна добова доза лікарського засобу становить 6 таблеток (за 3 прийоми). Таблетки Цитрамон-Дарниця не слід приймати більше 5 днів як знеболювальний засіб і більше 3 днів – як жарознижувальний засіб.